

ÚŘEDNÍ LIST

Československé republiky

Částka 130.

V Praze dne 31. prosince 1955.

Cena 90 haléřů.

OBSAH:

(253.—258.) 253. Vyhláška ministerstev zemědělství a státních statků o výkupu a využití trvale vyřazených traktorů používaných v zemědělství.

254. Vyhláška ministerstev místního hospodářství, dopravy a energetiky, kterou se vydávají podrobnější předpisy o úpravě pracovní doby k zabezpečení plynulé dopravy pracujících a zásobování elektřinou, plynem a teplem.

255. Vyhláška ministerstva dopravy o nakládacích a vykládacích pracích a skladování zboží v československých vnitrozemních přístavech (překladní a skladní řád).

256. Vyhláška ministerstva dopravy o náhradě za používání vnitrozemních přístavů plavidly.

257. Vyhláška předsedy státní komise důchodového zabezpečení a předsedy státního úřadu pro věci

církevní o příspěvku na zaopatření a kapesném v domovech důchodců a o odměnách za pracovní činnost jejich obyvatel.

258. Vyhláška úřadu pro normalisaci, kterou se vyhláší technické státní normy pro kotouče na válcování závitů, pro truhlářská ztužidla, pro matice pro připojení kabelu k zapalovacím svíčkám, pro jízdní kola, pro porcelánové izolátory, pro termoelektrické články, pásy a širokou ocel válcované za tepla z ocelí tříd 10 a 11, pro tyče z hliníku a slitin hliníku, pro zkoušení buničin, pro sběrový papír, pro pytlový papír a pro lepenkové uzávěry na mléčné a jogurtové láhve.

Úřední sdělení: Územní změny v krajích Karlovarském a Olomouckém.

253.

VYHLÁŠKA

ministerstev zemědělství a státních statků

ze dne 31. prosince 1955

o výkupu a využití trvale vyřazených traktorů používaných v zemědělství.

Ministerstva zemědělství a státních statků stanoví podle § 14 odst. 2 zákona č. 12/1955 Sb. a k provedení nařízení ministra dopravy č. 58/1954 Sb.:

§ 1.

(1) Touto vyhláškou se blíže upravuje provádění výkupu a způsobů zužitkování traktorů používaných v zemědělství, jimž byla dopravním inspektorátem trvale odňata způsobilost k provozu.

(2) Traktory používanými v zemědělství (dále jen „traktory“) se rozumějí všechny traktory kolové (s výjimkou typů Hanomag 55 a 100, Lanz-Buldog Eil 55, Faun a Kaelble), pásové a polopásové, které byly vyrobeny pro práci v zemědělství a jejichž nejvyšší rychlost nepřesahuje 30 km/hod. Přitom je nerozhodné, k jakým účelům tyto traktory skutečně slouží a v kterém hospodářském oboru se jich používá.

§ 2.

(1) Dopravní inspektorát může trvale odňít způsobilost traktoru k provozu na žádost držitele traktoru o vyřazení traktoru nebo bylo-li držiteli uloženo trvalé vyřazení traktoru dopravním odborem rady krajského národního výboru.

(2) Při vyřazování traktorů jako neupotřebitelného národního majetku zůstávají nedotčeny předpisy o správě národního majetku rozpočtovými organizacemi a o základních fondech hospodářských organizací. Držitelé vyřazených traktorů, které jsou ve správě státního socialistického sektoru, jsou však povinni nabídnout je k výkupu organizacím touto vyhláškou určeným (§ 3).

§ 3.

(1) Výkup traktorů, jimž byla odňata způsobilost k provozu, provádějí, jde-li o

- a) traktory státních statků, příslušné Ústřední dílny státních statků,
- b) traktory zemědělských škol nebo zemědělského výzkumu, příslušná opravna zemědělské školy nebo výzkumného statku,
- c) ostatní traktory, příslušná krajská opravna strojních a traktorových stanic, národní podnik, (dále jen „příslušná opravna“).

(2) Držitelé traktorů, jimž byla odňata způsobilost k provozu (dále jen „vraky“), jsou povinni na-

bídnout vraky příslušným opravnám. Nabídka může být učiněna písemně nebo ústně (telefonicky). Příslušná opravna musí nabídku potvrdit; v potvrzení uvede, kdy bude provedena prohlídka a rozebrání vraku, po případě, kdy bude vrak odebrán.

§ 4.

(1) Držitel traktoru nesmí po tom, kdy podal do právnímu inspektorátu žádost o trvalé vyřazení traktoru nebo kdy mu bylo uloženo trvalé vyřazení traktoru dopravním odborem rady krajského národního výboru, vyjmout z traktoru žádnou součástku.

(2) Dopravní inspektorát může při rozhodnutí o trvalém odnětí způsobilosti traktoru k provozu držiteli vraku povolit, aby z vraku vyňal a ponechal si součástky, o nichž prokáže, že je nezbytně potřebuje k provozu jiného svého traktoru. U vraků, jejichž držitelem je organizace státního socialistického sektoru, může dopravní inspektorát udělit toto povolení i v případech, že součástek je nezbytně třeba pro provoz traktoru jiného závodu, pokud jde o závod v oboru působnosti téhož ústředního orgánu a v obvodu téhož krajského národního výboru. Jde-li o závod v obvodu jiného krajského národního výboru, musí držitel vraku prokázat, že tento závod nabídl poškozenou součástku, kterou má nahradit součástka vyňatá z vraku, příslušné opravně.

(3) Dopravní inspektorát uvede v protokole o trvalém vyřazení traktoru přesně označené součástky, které si držitel vraku může z vraku vyjmout a ponechat. Vynětí součástek z vraku musí být provedeno odborně, aby nebyly poškozeny jiné součástky.

(4) Dopravní inspektorát zašle neprodleně po jednom opise protokolu o trvalém vyřazení traktoru příslušné opravně a držiteli vraku; držitele vraku upozorní zároveň na jeho povinnost nabídnout vrak k výkupu.

§ 5.

Příslušné opravny vykupují vraky a jejich součástky za ceny stanovené příslušnými předpisy. Váha součástek, jež bylo povoleno držiteli vraku si ponechat, se z celkové váhy vraku odečítá.

§ 6.

(1) Příslušné opravny jsou povinny zajistit využití materiálu z vraků; za tím účelem rozeberou s největším urychlením vrak v rozsahu nutném ke zjištění součástek použitelných bez oprav, použitelných po provedení oprav a nepoužitelných.

(2) Zjištění použitelnosti součástek vyžaduje rozebrání vraku nejméně na skupiny a alespoň částečné rozebrání skupin vraku. Rozebírat není třeba vraky,

kde z jejich stavu (na př. u vraku po havarii), druhu a typu, zjištěných prohlídkou, je patrné, že jejich součástky jsou nepoužitelné pro provoz jiného traktoru.

§ 7.

Rozebrání vraku a zjištění součástek mohou příslušné opravny provést u držitele vraku. Je-li vrak umístěn uvnitř objektu držitele vraku, dohodne se příslušná opravna s držitelem vraku o době a způsobu rozebrání vraku. Držitel vraku je povinen do doby, než vrak převezme nebo rozebere příslušná opravna, starat se o vrak s péčí řádného hospodáře.

§ 8.

(1) Příslušné opravny jsou povinny opravit součástky u nichž je oprava technicky a hospodářsky vhodná a účelná a jichž je pro opravy traktorů třeba, po případě u nichž to stanoví zvláštní předpisy. Nepoužitelné kovové součástky ohlásí příslušná opravna národnímu podniku Kovošrot (dále jen „Kovošrot“) k odběru do šrotu. Kovošrot odebere ohlášené součástky bez zbytečného průtahy. Do té doby je povinen držitel vraku, pokud se rozebrání vraku provádělo u něho, ponechat vrak u sebe. Kovošrot nesmí vraky a jejich součástky odebrat bez předchozího oznámení příslušné opravny.

(2) Způsob využití součástek získaných z vraků upraví směrnice ministerstev zemědělství a státních statků.

§ 9.

(1) Příslušné opravny jsou povinny u každého protokolu o vyřazení traktoru vykazovat součástky použitelné a součástky ohlášené Kovošrotu jako odpad.

(2) Počínajíc rokem 1956 nebudou vraky pojímány do plánů sběru šrotu držitelů vraků; vzhledem k tomu nebudou držitelé vraků odpočítávat váhu vykoupených vraků na plnění svého úkolu sběru šrotu.

§ 10.

Tato vyhláška se nevztahuje na vraky ozbrojených sil, s výjimkou vraků, které ozbrojené síly nabídnou samy k výkupu.

§ 11.

Ministerstva zemědělství a státních statků mohou povolit výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 12.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1956.

Ministr zemědělství:

Krutina v. r.

Ministr státních statků:

Smida v. r.

254.

VYHLÁŠKA

ministerstev místního hospodářství, dopravy a energetiky

ze dne 31. prosince 1955,

kterou se vydávají podrobnější předpisy o úpravě pracovní doby k zabezpečení plynulé dopravy pracujících a zásobování elektřinou, plynem a teplem.

Ministerstva místního hospodářství, dopravy a energetiky stanoví v dohodě s příslušnými ústředními úřady a orgány a jednotnou odborovou organizací podle §§ 1 a 2 vládního nařízení č. 19/1951 Sb., o úpravě pracovní doby k zabezpečení plynulé dopravy pracujících a zásobování elektřinou, plynem a topnou parou, a na základě vládního usnesení ze dne 19. října 1955:

§ 1.

V zájmu splnění úkolů státního plánu rozvoje národního hospodářství je třeba zajistit bezpečnou a včasnou dopravu pracujících do zaměstnání i ze zaměstnání a zabezpečit plynulé zásobování elektřinou, plynem a teplem; proto musí být plánovitě, s přihlédnutím k místním podmínkám a potřebám, upraveno rozvržení týdenní a denní pracovní doby v podnicích, závodech a ústavech i jejich jednotlivých organizačních útverech (dále jen „závody“).

§ 2.

(1) Ke splnění úkolu uvedeného v § 1 činí rady krajských národních výborů podle potřeby tato opatření:

- a) po projednání s krajskou odborovou radou, s pracovními a energetickými podniky a s dotčenými závody nebo jejich nadřízenými orgány, a pokud jde o výrobní družstva nebo podniky zahraničního obchodu, též po projednání s krajským svazem výrobních družstev, resp. s ministerstvem zahraničního obchodu, ukládají vedoucím závodů, na kterou denní nebo noční dobu nebo na dny pracovního klidu mají stanovit — v mezích zákoných předpisů o délce pracovní doby — pravidelnou pracovní dobu v závodě;
- b) zajišťují pravidelnou čtvrtletní kontrolu dodržování úpravy pracovní doby.

(2) Vedoucí závodů jsou povinni bez prodlení zavést pracovní dobu stanovenou podle odstavce 1 a dbát o její dodržování; vedoucí závodů ani orgány jim nadřízené nesmějí takto stanovenou pracovní dobu měnit bez souhlasu rady krajského národního výboru.

§ 3.

Při rozhodování podle § 2 odst. 1 se přihlíží zejména k tomu, aby denní pracovní doby v závodech

jednoho místa nebo oblasti byly rozvrženy podle možností dopravních a energetických podniků s přihlédnutím k výrobním úkolům, daným závodům státním plánem rozvoje národního hospodářství.

§ 4.

(1) Je-li pro stanovení pravidelné pracovní doby podle § 1 třeba přechodně pracovat v noci nebo v neděli, nepřísluší zaměstnancům příplatky stanovené jinak za práci noční nebo nedělní.

(2) Při povolování práce přes čas je nutno přihlédnout též k situaci v zásobování elektřinou.

(3) Vedoucí závodu nesmí rozvrhnout pracovní dobu na méně než 6 dní v týdnu.

§ 5.

Vedoucí závodu projedná opatření učiněná podle této vyhlášky se závodním výborem příslušného odborového svazu a seznámí zaměstnance s jejich obsahem a významem.

§ 6.

(1) Touto vyhláškou se upravují podmínky pro rozvržení pracovní doby pouze v hospodářském podnikání, pokud neplyne jinak z odstavce 2.

(2) Ustanovení této vyhlášky se nevztahují:

- a) na orgány státní správy;
- b) na provozovny státního a družstevního obchodu a na závody podřízené ministerstvu potravinářského průmyslu, ministerstvu vnitřního obchodu a Ústřednímu svazu spotřebních družstev, které provádějí přímé denní zásobování prodejen;
- c) na výkonné služebny spojů;
- d) na dopravní zařízení a útvary s jejich provozem bezprostředně související;
- e) na zemědělské závody.

§ 7.

Zrušuje se vyhláška č. 342/1951 Ú. l. I, kterou se v hospodářském podnikání upravuje pracovní doba k zabezpečení plynulé dopravy pracujících do zaměstnání a zásobování elektřinou, plynem a topnou parou.

§ 8.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1956.

První náměstek ministra místního hospodářství:
Kopřiva v. r.

První náměstek ministra dopravy:
Kálina v. r.

První náměstek ministra energetiky:
Kellar v. r.

255.

VYHLÁŠKA

ministerstva dopravy

ze dne 23. prosince 1955

o nakládacích a vykládacích pracích a skladování zboží v československých vnitrozemních přístavech (překladi a skladní řád).

Ministerstvo dopravy stanoví podle § 3 písm. c) zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 1/1955 Sb., o státní správě ve věcech plavby:

Část první.

Všeobecná ustanovení.

§ 1.

Rozsah platnosti.

(1) Tento překladi a skladní řád (dále jen „řád“) se vztahuje na překladi práce a skladování zboží v těchto československých vnitrozemních přístavech a překladištích (dále jen „přístavy“):

- a) přístav Praha—Smíchov,
- b) přístav Praha—Holešovice,
- c) přístav Mělník,
- d) přístav Lovosice,
- e) přístavy v Ústí nad Labem (vyjma Neštětice a Olšinky),
- f) přístavy v Děčíně,
- g) přístav Bratislava,
- h) přístav Komárno.

Předpisy tohoto řádu týkající se skladování zboží se vztahují pouze na skladování ve skladištích a složištích obhospodařovaných organizačními útvary ministerstva dopravy.

(2) Ministr dopravy může rozšířit platnost tohoto řádu i na jiné československé vnitrozemní přístavy.

§ 2.

Vymezení pojmů.

V tomto řádu se rozumí:

- a) překladi pracemi — veškeré úkony spojené s přemísťováním zboží z dopravního prostředku do jiného dopravního prostředku, po případě do skladiště (nádrže) nebo na jiné místo, kde má být zboží pro přepravce uloženo nebo jím převzato, nebo opačně;
- b) přepravcem ten, na jehož přihlášku nebo příkaz jsou prováděny překladi práce;
- c) ukladatelem ten, na jehož jméno je uskladňováno zboží;
- d) provozovatelem ten, kdo provádí překladi práce a skladování zboží v přístavech;

e) uživatelem ten, komu je na základě zvláštního ujednání propůjčována skladní plocha ve skladišti nebo na složišti;

f) volnou skládkou — způsob ukládání zboží na nekrytých plochách přístavu zvláště vyhrazených k tomuto účelu;

g) složištěm — nekryté plochy určené pro volnou skládku.

§ 3.

Všeobecné podmínky.

(1) Provozovatel je povinen provádět překladi práce a skladování zboží v souladu se státním plánem rozvoje národního hospodářství.

(2) Vyžaduje-li to plnění státního plánu rozvoje národního hospodářství nebo jiný obecný zájem, je provozovatel oprávněn přechodně zastavit nebo omezit překladi práce nebo skladování zboží anebo stanovit zvláštní podmínky pro jejich provedení. Tato opatření může učinit, dá-li ministerstvo dopravy v dohodě s ministerstvem nadřízeným přepravci k nim souhlas.

(3) Při událostech živelního rázu nebo při velkých nehodách, které znemožňují provádění překladi prací, je provozovatel oprávněn přechodně zastavit nebo omezit překladi práce nebo skladování zboží.

(4) Opatření uvedená v odstavcích 2 a 3 musí být uveřejněna v Tarifním věstníku nebo oznámena jiným vhodným způsobem zúčastněným přepravcům.

(5) V jednotlivých případech může provozovatel povolit, aby úkony, které podle tohoto řádu má obstarat provozovatel, si přepravci obstarali sami vlastními pracovníky na vlastní náklad a nebezpečí. Tito pracovníci podléhají předpisům platným pro pobyt na přístavním území a ustanovením tohoto řádu.

(6) K zajištění řádného plánování překladi prací a skladování jsou přepravci i ukladatelé povinni oznámit pravděpodobné nároky na překladi práce a skladování předem na celý rok vždy před předložením návrhu hospodářského plánu v termínu uveřejněném v Tarifním věstníku nebo dohodnutém s provozovatelem; zpřesněné nároky na jednotlivé měsíce jsou povinni oznámit vždy do 25. dne předcházejícího měsíce. V oznámení nároků je nutno uvést alespoň hlavní druhy zboží a celkové množství zboží v tunách. Plánované práce mají v zásadě přednost před pracemi neplánovanými.

(7) Přihlášky nebo příkazy, které přepravce podle tohoto řádu může dávat telefonicky nebo telegraficky, musí být potvrzeny vždy písemně. Provozovatel neodpovídá za škody vzniklé přepravci zkomolením telefonické a telegrafické zprávy, byl-li příkaz vykonán před doručením písemného potvrzení příkazu nebo přihlášky.

(8) Při překladi pracích, jakož i při skladování jsou všechny zúčastněné osoby povinny dbát hygienic-

kých a protiepidemických, bezpečnostních a jiných předpisů stanovených pro skladování a dopravu.

§ 4.

Odměny za překladi práci a skladování.

Výši odměn provozovateli za překladi práci a skladování zboží stanoví zvláštní předpisy.

Část druhá.

Překlad zboží.

§ 5.

Překladi práci.

(1) K překladi pracím náleží:

- plnění a vyprazdňování jeřábových nádob, upevnění a zavěšování zboží do řetězů, háků, lan, jeho umístění na jeřábové můstky a pod.;
- přemisťování zboží prováděné mechanicky (jeřábem a pod.) nebo ručně;
- uložení zboží v dopravním prostředku (umístění a rozvrstvení) včetně zabezpečení volně sypaného zboží, aby se neroztrousilo, zajištění zboží, aby se nepoškodilo a neohrožovalo bezpečnost dopravy a aby nebyl poškozen dopravní prostředek a překladi zařízení.

(2) K překladi pracím patří též práce spojené s další výpravou zboží, které provede provozovatel překladi prací podle zvláštního ujednání; k nim patří zejména:

- plánování a objednání dopravních prostředků;
- zjištění, zda stav železničních vozů před nakládáním vyhovuje požadavkům pro přepravu překladi zboží, a splnění povinností uložených v tomto směru odesílateli železničním přepravním řádem;
- obstarání zjištění váhy nebo počtu kusů dopravcem;
- označení kusového zboží k další dopravě podle předpisů platných pro příslušný dopravní podnik;
- obstarání podeje zboží u příslušného dopravního podniku;
- splnění povinností uložených přepravci celními a jinými předpisy;
- zajištění zboží proti klimatickým vlivům (na př. profylaxe a pod.) podle pokynů přepravce.

(3) Předměty o jednotlivé váze větší než 500 kg musí přepravce označit údajem hrubé váhy na obalu i v dokladech, a jde-li o nebalené zboží, přímo na tomto zboží, je-li toho třeba, musí přepravce na předmětu označit též těžiště nebo místo, kde má být předmět zavěšen.

(4) Pomůcky (klíny, ucpávky, upevňovací materiál a pod.) pro upevnění nebo zajištění zboží, které

provede provozovatel podle odstavce 1 písmeno c), vyfakturuje přepravci zvlášť; přepravce je povinen dodat provozovateli pomůcky při zásilkách, které vyžadují mimořádnou potřebu těchto pomůcek, jakož i pomůcky, kterých je třeba při neobvyklých zásilkách;

(5) Není-li jinak ujednáno, je provozovatel povinen, pokud provádí za přepravce odběr zboží od dopravce, obstarat zjištění zjevných škod na zboží podle předpisů upravujících uplatnění a zabezpečení nároků na náhradu škody proti dopravci; není-li možné takové zjištění, je provozovatel povinen zařídit, aby škoda byla věrohodně jinak zjištěna a aby toto zjištění bylo prokázáno písemným dokladem. O škodě je provozovatel povinen neprodleně zpravit přepravce.

§ 6.

Příhlášky přepravců.

(1) Není-li ujednáno jinak, je přepravce zásadně povinen přihlásit překladi práci, po případě jiné požadované úkony s nimi souvisící, provozovateli v dotyčném přístavu, a to v pracovní době na tiskopise vydaném provozovatelem.

(2) Přepravce je povinen podat přihlášky tak, aby bylo možno provést včas všechny přípravné práce a aby v zájmu zachování nakládacích a vykládacích lhůt nebyl začátek prací ničím zdržován. Příhlášky k provedení překladi prací, které mají být provedeny mimo obvyklou pracovní dobu, musí být odevzdány alespoň dvě hodiny před ukončením obvyklé pracovní doby.

(3) Přepravce odpovídá za údaje v přihlášce, a to i tenkrát, jestliže vyplnil přihlášku z jeho příkazu nebo na jeho návrh orgán provozovatele a přepravce jej potvrdil svým podpisem.

(4) Provozovatel je oprávněn přesvědčit se o správnosti údajů uvedených v přihlášce a v případě potřeby může provést i přezkoušení obsahu zboží za účasti přepravce; nedostaví-li se přepravce k přezkoušení obsahu zásilky, provede se prohlídka za účasti orgánů ministerstva vnitra a po případě orgánů celní správy a plavební správy; o přezkoušení obsahu zásilky v nepřítomnosti přepravce sepíše provozovatel zápis, jehož stejnopis podepsaný přítomnými doručí přepravci. Prohlídka se neprovádí u zboží, které bylo prohlédnuto československými celními orgány, a u zásilek vojenské správy, jakož i u zásilek ministerstva vnitra.

(5) Změny nebo opravy, po případě doplňky přihlášek, musí být oznámeny provozovateli před započítáním překladi prací. Výlohy vzniklé provozovateli z příprav provedených k uskutečnění původní dispozice před ohlášenou změnou jdou na vrub přepravce.

(6) Pokud přepravce nestanovil jinak, platí o tom, kdo odevzdá přihlášku, že je zmocněn ji také změnit nebo doplnit, jakož i že je zmocněn ke všem jednáním

ním, která se týkají obstarávání překladních prací a úkonů s tím souvisejících.

(7) K přihláškám je nutno připojit potřebné doklady; přihlašuje-li se k překladním pracím zboží došlé drahou, nutno přiložit k přihlášce též nákladní list.

§ 7.

Přijetí přihlášky a provedení překladních prací.

(1) Provozovatel je povinen přijmout přihlášku přepravce k provedení překladních prací, jsou-li splněny veškeré podmínky stanovené v tomto řádu a jestliže provedení přihlašovaných prací neodporuje jiným předpisům. Odporuje-li přihláška podmínkám tohoto řádu, je provozovatel povinen upozornit na tuto skutečnost přepravce. Není-li nebezpečí z prodlení, učiní tak odmítnutím přihlášky s poukazem na příslušné ustanovení tohoto řádu. Je-li nebezpečí z prodlení, je povinen upozornit ihned nejvhodnějším způsobem přepravce na závady přihlášky tak, aby mohl přepravce učinit ihned patřičné změny, opravy nebo doplnky přihlášky.

(2) Přijetí přihlášky potvrdí provozovatel na stejnopise přihlášky, který vrátí přepravci.

(3) Přijetím přihlášky je provozovatel vázán provést požadované práce. Jestliže však během provádění těchto prací vyjde najevo, že podmínky tohoto řádu nejsou splněny, může provozovatel přerušit práce a vrátit přepravci přihlášku s odmítnutím provedení požadovaných prací. Újma, která vznikne provozovateli, postihuje přepravce, pokud ji provozovatel nezavinil; újma, která vznikne přepravci, postihuje provozovatele jen, pokud ji zavinil.

(4) Požaduje-li přepravce provedení překladních prací způsobem, pro který nejsou v přístavu dány technické podmínky, může provozovatel navrhnout provedení požadovaných prací jiným vhodným způsobem nebo přenechat provedení přepravci podle § 3 odst. 5.

(5) Překladní práce provedou se v tom pořadí, v jakém byly podány příslušné přihlášky, pokud byly provozovatelem přijaty. Překlad do lodi nebo z lodi se však řídí pořadím plavidel a má přednost před jinými překladními pracemi.

(6) Po dobu provádění překladních prací jsou vůdci plavidel nebo jejich zástupci povinni dávat pokyny a příkazy nutné k řádnému provedení překladních prací v lodi.

(7) Provozovatel může za zvláště sjednaných podmínek zapůjčit přepravci překladní zařízení nebo pomůcky, jestliže přepravce provádí překladní práce sám podle § 3 odst. 5.

§ 8.

Zboží překládané podle zvláštních podmínek.

Překlad výbušin (trhavin, střelivin, munice a podobných látek), stlačených, zkapalněných nebo pod

tlakem rozpuštěných plynů, látek, které ve styku s vodou vyvíjejí zápalné nebo hoření podporující plyny, samozápalných látek, lehce zápalných látek, jedovatých látek, žíravých látek, hnilobných, zapáchajících nebo odpor vzbuzujících látek, nebo zboží nedostatečně baleného, zboží, které pro svou povahu vyžaduje zvláštní odborné znalosti nebo opatrnosti nebo které pro své rozměry, váhu nebo úpravu vyžaduje při provádění překladních prací zvláštní péče nebo působí zvláštní obtíže, může být proveden jen podle zvláštních podmínek sjednaných předem pro každý případ zvláště.

§ 9.

Nakládací a vykládací lhůty.

(1) Nakládací a vykládací lhůty jsou upraveny zvláštními předpisy.

(2) Provozovatel odpovídá za škody vzniklé nedodržením stanovených nakládacích a vykládacích lhůt podle ustanovení § 11.

§ 10.

Zjišťování poškození zboží při provádění překladních prací.

(1) Byla-li na zboží při provádění překladních prací způsobena škoda, je provozovatel povinen o tom neprodleně zpravit přepravce a nejpozději do 24 hodin po zjištění škody sepsat o škodě zápis.

(2) Byla-li zevně neznatelná škoda zjištěna až po převzetí zboží přepravcem a jím ohlášena do 7 dnů po převzetí, je provozovatel povinen sepsat o škodě zápis.

§ 11.

Rozsah odpovědnosti.

(1) Provozovatel odpovídá za škody, které za překladních prací vzniknou na překládaném zboží, ledaže škoda byla způsobena přepravcem, povahou zboží nebo vadností zboží nebo jeho obalu, kterou nemohl provozovatel poznat, anebo neodvratitelnou náhodou.

(2) Jestliže provozovatel povolí, aby si přepravce obstaral překladní práce sám (§ 3 odst. 5), učiní tak jen za podmínky, že přepravce odpovídá za veškeré škody, které při provádění překladních prací vzniknou na dopravních prostředcích, překladních zařízeních nebo přístavních objektech, jakož i za škody vzniklé osobám třetím, pokud nevznikly ze zavinění provozovatele.

§ 12.

Reklamace.

(1) Nárok na náhradu škody, jakož i ostatní nároky vznikající přepravci vůči provozovateli z převzetí překladních prací podle tohoto řádu, musí být

uplatněny přepravcem nebo jeho zmocněncem u provozovatele písemně (reklamací).

(2) K reklamaci obsahující nárok na náhradu škody za poškození nebo zničení zboží musí být vždy připojen doklad o ceně (faktura) nebo faktura za opravu a opis záznamu o zjištění škody, byl-li vyhotoven.

(3) Provozovatel je povinen oznámit přepravci písemně své rozhodnutí o reklamaci do 60 dnů ode dne podání reklamace a vrátit doklady.

(4) Zamítne-li provozovatel reklamaci úplně nebo částečně, je povinen přepravci oznámit důvody zamítnutí.

Část třetí.

Skladování zboží.

§ 13.

Určení míst pro skladování.

(1) Skladiště a složiště v přístavech slouží ke skladování nebo k přechodnému uložení zboží všeho druhu, pokud není vyloučeno ze skladování podle tohoto řádu a pokud bylo nebo bude dopraveno po vodě. V případě nutnosti lze však skladiště i složiště použít i k uskladnění zboží, které bylo nebo bude dopraveno jiným způsobem.

(2) Poživatiny mohou být skladovány pouze ve skladištích k tomu zvlášť určených.

(3) Část skladiště nebo složiště může být trvale nebo přechodně určena výhradně jako manipulační prostor k přechodnému uložení zboží, zejména při přerušení dopravy.

§ 14.

Zboží skladované podmíněně.

(1) Skladovat zboží uvedené v § 8, dále zboží nebo předměty, které podléhají rychlé zkáze nebo mohou být na škodu jiným na blízku uloženým předmětům nebo jinému zboží nebo které jsou známy jako zdraví nebezpečné nebo se mohou pro svoji povahu působením vnějších, zvláště povětrnostních vlivů stát nebezpečnými, lze jen na zvláště vyhrazených místech a za zvláště sjednaných podmínek, pokud jejich skladování není vůbec vyloučeno obecným předpisem.

(2) O tom, zda je zboží nebo předměty určené ke skladování způsobitelné k uskladnění a za jakých podmínek, rozhoduje provozovatel. Ve sporných případech rozhodne příslušná plavební správa.

(3) Zjistí-li provozovatel během skladování, že uskladněné zboží obsahuje předměty nebo látky, které jsou podle obecných předpisů ze skladování vyloučeny, vyzve ukladatele k okamžitému odběru zboží. Nebude-li zboží do 24 hodin po obdržení výzvy ukladatelem odebráno, dá je provozovatel k dispozici složkám příslušného ministerstva.

§ 15.

Činnost provozovatele.

Do činnosti provozovatele patří zejména

- a) obstarávat provoz v přístavních skladištích a na složištích, na př.
 - aa) skladovat zboží a provádět veškeré práce s tím spojené,
 - bb) odesílat a reexpedovat skladované zboží podle příkazu přepravců a provádět veškeré úkony s tím spojené,
 - cc) fakturovat a vybírat pohledávky váznoucí na skladovaném zboží,
 - dd) provádět veškeré příkazy ukladatelů ohledně skladovaného zboží, pokud jsou přípustné podle platných předpisů a ustanovení tohoto řádu;
- b) zřídit a provozovat v některém z přístavních skladů celní skladiště podle ustanovení celního zákona a předpisů jej provádějících;
- c) propůjčovat skladní plochy ve skladištích podle zvláštních ujednání;
- d) propůjčovat složiště.

§ 16.

Ohlášení a přihláška zboží.

(1) Zboží může být uskladněno ve skladišti nebo na složišti jen po předchozí dohodě s provozovatelem na základě ohlášení, které je nutno učinit alespoň 24 hodiny před odevzdáním zboží k uskladnění.

(2) Provozovatel přijme zboží k uskladnění na základě písemné přihlášky.

(3) Přihláška musí obsahovat označení ukladatele, který zboží ukládá (název a sídlo nebo jméno a bydliště), den a místo přihlášky, údaje o druhu a obalu zboží, o jeho váze, po případě o počtu kusů s uvedením příslušných značek a čísel zboží a údaje o tom, zda je zboží pojištěno, s vyznačením pojistné částky, a je-li provozovatelem hospodářská organizace zapsaná v podnikovém rejstříku, také prohlášení ukladatele, že odevzdává zboží do zástavy pro pohledávky, které provozovateli vzniknou z jeho uskladnění, a že souhlasí, aby provozovatel své pohledávky uspokojil z tohoto zboží bez soudního řízení.

(4) Jde-li o uskladnění zboží určeného k další dopravě, musí být k přihlášce připojen nákladní list nebo jiný přepravní doklad, který kromě údajů, jež obsahuje přihláška, musí obsahovat označení odesílatele a příjemce zboží; chybí-li tyto údaje, je ukladatel povinen oznámit je dodatečně, a to do tří dnů od přijetí zboží k uskladnění.

(5) Zboží odevzdané k uskladnění veřejným dopravním podnikem se přejímá na základě přepravních

dokladů provázejících zásilku zboží; pokud jde o povinné údaje, platí ustanovení odstavců 3 a 4 obdobně. Není-li v přepravních dokladech označen ukladatel nebo odmítne-li zboží přijmout příjemce zásilky označený v přepravních dokladech, uloží se zboží na jméno toho, kdo dal příkaz k uložení do skladiště, po případě na jméno odesilatele.

(6) Zboží, které je předmětem dalšího úředního jednání (celního, zdravotního a pod.), musí být provázáno příslušnými doklady.

§ 17.

Příjem zboží.

(1) Provozovatel může odmítnout přijetí zboží k uskladnění, nejsou-li splněny podmínky tohoto řádu, zejména:

- a) nebylo-li zboží ohlášeno podle § 16 odst. 1, po případě přihlášeno podle § 16 odst. 2,
- b) nebylo-li zboží odevzdáno k uskladnění do 10 dnů po ohlášené době,
- c) jestliže údaje v přihlášce, v přepravních dokladech nebo v dokladech doprovázejících zásilku podle § 16 odst. 3, 4 a 6 chybí nebo nesouhlasí se skutečností,
- d) zjistí-li na uskladněném zboží závady, které vylučují nebo omezují skladování podle ustanovení tohoto řádu.

(2) Provozovatel vyzve před odmítnutím v případech uvedených v odstavci 1 písm. c) ukladatele, aby doplnil přihlášku nebo podal novou a určí k tomu přiměřenou lhůtu. Neodmítne-li provozovatel v případech uvedených v odstavci 1 písm. d) přijetí zboží a uskladní-li je, musí učinit opatření, která jsou způsobila zabránit dalšímu poškození nebo úbytku na zboží a uvědomit o tom ukladatele; výlohy spojené s provedením opatření postihují ukladatele.

(3) Zboží, o němž nebyly dány ukladatelem jasné nebo správné dispoice nebo na něž nebyly vystaveny správné přepravní doklady, může provozovatel uložit přechodně do manipulačních prostorů.

(4) Provozovatel vyrozumí o uskladnění zboží ukladatele písemně na tiskopise „Oznámení o uskladnění zboží“, na kterém uvede též skladní položku, pod kterou je zboží uskladněno; při disponování zbožím je ukladatel povinen oznámit číslo skladní položky.

§ 18.

Pořadí uskladnění.

(1) Uskladnění se provádí zpravidla v pořadí, ve kterém došly provozovateli přihlášky k uskladnění.

(2) Mimo pořadí se uskladní zboží, u něhož hrozí nebezpečí z prodlení se zřetelem na jeho stav nebo povahu, po případě se zřetelem na stav nebo povahu jeho obalu.

(3) Při přijímání zboží dopraveného po vodě se řídí pořadí uskladnění pořadím plavidla.

§ 19.

Manipulace se zbožím.

(1) Všechny práce spojené s uskladňováním, skladováním a vyskladňováním zboží vykonává podle příkazu ukladatele provozovatel za odměnu stanovenou sazebníkem.

(2) Provozovatel může v případě potřeby i bez příkazu ukladatele přemístit zboží na jiné místo v témže skladu nebo do jiného skladu. Nárok na odměnu má jen tehdy, bylo-li přemístění provedeno v zájmu ukladatele.

(3) Je-li důvodná obava, že by mohlo dojít během skladování k znehodnocení zboží nebo že by uskladněné zboží mohlo způsobit škodu na jiném zboží nebo zařízení, vyzve provozovatel ukladatele k vydání příkazů k odvrácení škody. Je-li nebezpečí z prodlení, může potřebná opatření učinit bez příkazu ukladatele, kterého o tom neprodleně zprávi. V každém případě nese náklady spojené s takovými opatřeními ukladatel, pokud nevhodné uložení zboží nezavinil provozovatel.

(4) Provozovatel není povinen provádět úkony, které sice vyžaduje povaha zboží, které však nepatří k obvyklému provádění skladování (dolévání, dosolování, asanace a pod.), není-li o tom zvláštní dohoda s ukladatelem.

§ 20.

Vážení zboží.

Pro určení váhy zboží je směrodatná váha zjištěná provozovatelem na skladištní váze. Byla-li na kolejové váze bezprostředně před naložením nebo po vyložení zjištěna tára železničního vozu, může být směrodatnou též váha zjištěná na téže kolejové váze. Výlohy spojené s vážením jdou k tíži ukladatele.

§ 21.

Vzorkování zboží.

(1) Ukladatel je oprávněn v pracovní době odbírat vzorky z uskladněného zboží, a to za dozoru provozovatele, který za tím účelem vydá ukladateli vydací list.

(2) Vzorkování může na žádost ukladatele provést též provozovatel za odměnu stanovenou sazebníkem.

(3) Není-li zvláštní dohody, uschová provozovatel vzorky po dobu 6 týdnů.

§ 22.

Výdej zboží.

(1) Zboží se vydává na základě písemného příkazu ukladatele, po případě osoby, která je oprávněna zbo-

žím disponovat. Zboží určené k další dopravě vyskladní se na základě dokladů připojených k přihlášce k uskladnění (§ 16 odst. 4).

(2) Změnu příkazu provede provozovatel jen na nebezpečí a účet ukladatele. Za provedení příkazů došlých po vyskladnění zboží provozovatel neodpovídá.

(3) Zboží může být vydáno ze skladiště najednou nebo po částech nebo podle jednotlivých nákladových kusů. Má-li být zboží vydáno v menším množství, než činí jednotlivé nákladové kusy (jen část obsahu bedny, balíku a pod.), může se tak stát pouze na základě předchozí dohody s provozovatelem.

(4) Má-li být zboží uskladněné na jedné skladní položce vyhledáváno při vyskladnění podle jednotlivých čísel nebo značek (třídění), postihují ukladatele náklady s tím spojené.

(5) Provozovatel oznámí ukladateli výdej zboží písemně na tiskopise „Oznámení o vyskladnění zboží“.

§ 23.

Převod zboží na třetí osoby.

(1) Na příkaz ukladatele může být vyznačen převod uskladněného zboží na jinou osobu, a to tím, že se dosavadnímu ukladateli vydá „Oznámení o vyskladnění zboží“ a novému ukladateli „Oznámení o uskladnění zboží“. Je-li třeba při převodu zboží na nového ukladatele provést přemístění zboží, zaplatí nový ukladatel kromě odměny za převod též odměnu za provedení přemístění.

(2) Odměna za převod zboží provozovateli nepřislouží, nastala-li změna v osobě ukladatele v důsledku reorganisace nebo zániku. V tom případě provede se převod zboží pouhým přepisem v příslušných dokladech.

(3) Na příkaz ukladatele nebo jeho zástupce může provozovatel při převodu provést též přeměření nebo převážení zboží, a to na náklad toho, kdo dal příkaz, nebylo-li dohodnuto jinak.

(4) Převod části hromadného zboží, které pro svou povahu nemůže být rozděleno, provede se pouze administrativně s výhradou, podle níž disponují zbožím oba ukladatelé v rámci svého podílu společně do vyčerpání celého množství. Za případný schodek při výdeji poslední části odpovídá provozovatel podle § 25 tohoto řádu.

§ 24.

Výpověď ze skladování.

(1) Není-li ujednáno jinak, může provozovatel výpovědět uskladnění zboží se 14denní lhůtou,

a) nedodrží-li ukladatel ustanovení tohoto řádu,

b) bylo-li uskladněno zboží, které je vyloučeno ze skladování nebo k jehož uskladnění jsou stano-

veny tímto řádem zvláštní podmínky, pod jiným pojmenováním uskladnění připouštějícím, nebo byl-li jinak provozovatel uveden v omyl ohledně takového zboží,

c) vyžaduje-li to obecný zájem.

(2) Výpověď musí být dána písemně.

(3) Neodebere-li ukladatel ve výpovědní lhůtě zboží ze skladu, zvyšuje se odměna za skladování o 50 % v prvním měsíci a o 100 % v dalších měsících. Tím není dotčeno ustanovení § 26.

§ 25.

Rozsah odpovědnosti.

(1) Provozovatel odpovídá za škody na uskladněném zboží v rozsahu stanoveném v § 11 odst. 1. Ustanovení § 19 odst. 4 není tím dotčeno. Provozovatel neodpovídá za úbytek uskladněného zboží, který vznikl jeho přirozenými vlastnostmi (vysýcháním a pod.).

(2) Odpovědnost provozovatele se vztahuje na škody, které vznikly od okamžiku převzetí zboží k uskladnění až do okamžiku výdeje zboží.

(3) Zjistí-li provozovatel během skladování, že na skladovaném zboží vznikla škoda, je povinen neprodleně o tom zpravit ukladatele a pořídit o škodě zápis.

§ 26.

Likvidace zboží.

(1) Provozovatel je oprávněn provést likvidaci zboží.

a) nebylo-li po výzvě odebráno nebo jím disponováno a obecný zájem nepřipouští, jeho další ponechání ve skladišti; u zboží uskladněného na určitou dobu provede se likvidace po uplynutí této doby a u zboží, které bylo vypovězeno ze skladování, do 14 dnů po uplynutí výpovědní lhůty.

b) je-li zboží pro svou povahu vydáno nebezpečí zkázy,

c) v případě neplacení pohledávek, které vzniknou provozovateli ve smyslu § 16 odst. 3 na konci.

(2) Likvidace se provede obdobně podle ustanovení vyhlášky ministerstva vnitřního obchodu č. 47/1952 Ú. l., kterou se vydávají podrobnější předpisy o dražbách mimo exekuci, ve znění vyhlášky č. 295/1952 Ú. l.

(3) Provozovatel je povinen oznámit zamýšlenou likvidaci ukladateli, je-li znám, nejpozději do 7 dnů předem; při písemném oznámení počítá se tato lhůta ode dne podání na poštu.

(4) Ustanovení předchozích odstavců nevztahují se na vojenské zásilky; tyto zásilky dá provozovatel k dispozici náčelníkovi nejbližší posádkové správy.

§ 27.

Propůjčení skladní plochy.

(1) Provozovatel může propůjčit skladní plochu ve skladišti za zvláště sjednanou odměnu, a to na dobu nejvýše jednoho roku.

(2) Propůjčená skladní plocha ve skladišti může být oddělena a opatřena samostatným uzávěrem. V tomto případě uzavírá propůjčený prostor uživatel, při čemž provozovatel má právo přístupu do propůjčeného prostoru uživatele jen za přítomnosti uživatele nebo jeho zmocněnce. V nepřítomnosti uživatele smí provozovatel vstoupit do uzavřeného prostoru jen za účelem odvrácení hrozící škody.

(3) Bez povolení provozovatele nesmí být propůjčené plochy užívány třetími osobami.

(4) Uživatel je povinen propůjčenou plochu dostatečně využít, při čemž nesmí překročit její přípustné zatížení. Není-li plocha dostatečně využita, může být provozovatelem její používání vypovězeno ve 14denní lhůtě, nebylo-li ujednáno jinak.

(5) Jakékoliv úkony souvisící s uskladňováním

zboží je uživatel oprávněn provádět na propůjčené ploše pouze se souhlasem provozovatele.

(6) Obsluhování mechanizačních zařízení skladiště přísluší výhradně provozovateli, který může povolit, aby podle zvláště sjednaných podmínek bylo obsluhování mechanizačních zařízení prováděno odborným pracovníkem uživatele. Vlastních mechanizačních zařízení nebo vlastních osvětlovacích těles smí uživatel použít jen za podmínek zvláště sjednaných s provozovatelem.

(7) Uživatel odpovídá za veškeré škody, které na majetku provozovatele nebo třetích osob vzniknou jeho zaviněním nebo zaviněním pracovníků, kterých použil.

§ 28.

Účinnost vyhlášky.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1956.

Ministr:

Pospíšil v. r.

256.

VYHLÁŠKA

ministerstva dopravy

ze dne 27. prosince 1955

o náhradě za používání vnitrozemních přístavů
plavidly.

Ministerstvo dopravy stanoví podle § 10 písm. c) vládního nařízení č. 28/1954 Sb., o působnosti v oboru plánování a tvorby cen:

§ 1.

(1) Za používání československých vnitrozemních přístavů loděmi, plovoucími stroji, plovoucími zařízeními a vory (dále jen „plavidla“) se platí náhrada.

(2) Přístavy podle odstavce 1 jsou československé vnitrozemní přístavy a překladiště, jakož i přístávací místa ležící mimo území přístavů a překladišť, zřízená a udržovaná státní správou, pokud je plavidlům dovoleno na nich přistávat a používat jich k překládním nebo obchodním účelům.

(3) Náhradu platí provozovatel plavidla orgánu plavební správy.

(4) Pro placení náhrady je nerozhodné, je-li plavidlo používající přístavu naložené nebo prázdné.

§ 2.

Náhrada se neplatí za používání přístavu, jde-li o

- plavidla (vlastní i cizí), kterých používají ozbrojené síly (sbory) a jiné státní orgány ke služebním účelům, k obstarávání úkolů vodohospodářských nebo pro službu záchrannou;
- plovoucí stroje používané k překládu zboží v přístavu (na př. jeřáby, elevátory);
- přívěsné (záchranné) čluny patřící k plavidlům;
- plavidla, která použijí přístavu po dobu kratší než 4 hodiny;
- plavidla, která používají částí přístavu vyhrazených smluvně určitému podniku k jeho výlučnému používání, nestanoví-li smlouva o používání dotčených částí přístavu jinak.

§ 3.

(1) Pro stanovení výše náhrady se přístavy dělí na skupinu A a B. Do skupiny A patří přístavy, na něž se vztahuje nařízení ministra dopravy č. 202/1950 Sb., o přístavním řádu pro československé vnitrozemní přístavy, a předpisy podle něho vydané; ostatní přístavy patří do skupiny B.

(2) Náhrada se stanoví podle druhu plavidla, podle zabrané plochy a podle kalendářních dnů. Místo kalendářních dnů může však být náhrada stanovena podle měsíců nebo za určité období (zimní nebo letní), navrhne-li to písemně provozovatel plavidla.

(3) Výše náhrady se stanoví takto:

Druh plavidla	Za každých i započatých 10 m ² plochy zabrané plavidlem a za					
	kalendářní den		kalendářní měsíc		celé období (zimní nebo letní)	
	ve skupině přístavů					
	A	B	A	B	A	B
	Kčs					
a) u osobních, vlečných, nákladních a sportovních plavidel, u plovoucích strojů (bagry, jeřáby, zdvihadla a pod.), u plovoucích dílen a skladišť sloužících plavebnímu provozu . .	0,04	0,02	0,40	0,20	1,—	0,50
b) u samostatných plovoucích živnostenských provozoven (obchody, dílny, skladiště a pod.) nebo u plovoucích obydlí . .	0,20	0,10	2,—	1,—	5,—	2,60
c) u vorů a plovoucích zařízení, pokud nespádají pod písm. a) nebo b)	0,02	0,01	0,20	0,10	0,60	0,30

(1) Plocha zabraná plavidlem se zjistí znásobením největší délky plavidla jeho největší šířkou. Do těchto rozměrů se započítávají všechny části přecházející plavidlo (kormidlo, čnělka, náklad a pod.); u plavidel s postranními kolesy se odpočítává od největší šířky šířka jedné kolesnice. K určení rozměrů plavidla je možno použít údajů cejchovního průkazu nebo průkazu způsobilosti k plavbě.

(5) Zimním obdobím se rozumí doba od 1. prosince do 31. března, pokud orgán plavební správy nestanoví jinak; ostatní část roku je letním obdobím.

(6) Každý i započatý kalendářní den a každé i započaté časové období (měsíční nebo celé období zimní nebo letní) se počítají jako celé; ustanovení § 2 písm. d) není dotčeno.

(7) Náhrada zaplacená za měsíc nebo za celé období (zimní nebo letní) se nevrátí, opustí-li plavidlo přístav předčasně. Vrátili-li se však plavidlo do přístavu ještě v témže měsíci nebo v období, nevznikne povinnost platit znovu náhradu. Povinnost platit znovu náhradu rovněž nevznikne, změní-li plavidlo, za které byla v určitém přístavu zaplacená náhrada měsíční nebo náhrada za celé období (zimní nebo letní), v témže měsíci, po případě období přístav; zaplacení náhrady musí provozovatel plavidla v novém přístavu prokázat.

§ 4.

Náhrada u jednotlivého plavidla činí nejméně 1 Kčs, stanoví-li se podle kalendářních dnů, 6 Kčs,

stanoví-li se podle kalendářních měsíců, a 20 Kčs, stanoví-li se za celé období (zimní nebo letní).

§ 5.

(1) Není-li v přístavu, jehož plavidlo používá, orgán plavební správy, je provozovatel plavidla povinen bez prodlení ohlásit použití přístavu nejbližšímu orgánu plavební správy.

(2) Provozovatel plavidla je povinen sdělit orgánu plavební správy na požádání všechny údaje a vysvětlení, jichž je třeba ke stanovení náhrady a předložit potřebné doklady a pomůcky.

§ 6.

(1) Náhrada je splatná do 3 dnů po přistání plavidla; den přistání plavidla se do této lhůty nepočítá. Má-li plavidlo odplout před touto lhůtou, je náhrada splatná před odplutím plavidla. O placení náhrady platí zvláštní předpisy.*)

(2) Zaplacené náhrady spravuje plavební správa jako svůj rozpočtový příjem.

§ 7.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1956.

Ministr:

Pospíšil v. r.

*) Směrnice Státní banky československé o základních formách platebního a zúčtovacího styku uveřejněné v částce 50 Úředního listu z roku 1953.

257.

VYHLÁŠKA

předsedy státní komise důchodového zabezpečení a předsedy státního úřadu pro věci církevní

ze dne 31. prosince 1955

o příspěvku na zaopatření a kapesném v domovech důchodců a o odměnách za pracovní činnost jejich obyvatel.

Předseda státní komise důchodového zabezpečení a předseda státního úřadu pro věci církevní stanoví na základě usnesení vlády ze dne 21. prosince 1955 učiněného podle § 2 odst. 3 vládního nařízení č. 28/1954 Sb., o působnosti v oboru plánování a tvorby cen:

Oddíl I.

Příspěvek na zaopatření.

§ 1.

K úhradě nákladů na zaopatření v domovech důchodců (dále jen „domov“) přispívá

- a) obyvatel domova, který má důchod z důchodového zabezpečení nebo jiný příjem, po případě majetek, z něhož může příspěvek hradit,
- b) osoba, jež se k placení příspěvku na zaopatření obyvatele domova zavázala.

§ 2.

(1) Příspěvek na zaopatření v domově (dále jen „příspěvek“) se vyměřuje částkou ve výši 85 % důchodu z důchodového zabezpečení nebo z jiného pravidelného příjmu, nejvýše však částkou 360 Kčs měsíčně, při čemž obyvateli domova musí zůstat z důchodu (příjmu) alespoň 50 Kčs měsíčně na úhradu drobných osobních potřeb. Pobírá-li obyvatel domova více důchodů z důchodového zabezpečení nebo má-li vedle důchodu jiný příjem, přihlíží se k úhrnu důchodů, po případě k úhrnu důchodu a příjmu. Při stanovení příspěvku podle věty první se přihlíží i k důchodu, kterým podle § 32 zákona č. 164/1946 Sb. po dobu pobytu v domově odpočívá.

(2) Má-li obyvatel domova nepravidelný příjem, rozvrhne se očekávaný roční příjem podle měsíců a příspěvek se předběžně vyměří podle zásady uvedené v odstavci 1; jeho konečná výše se stanoví dodatečně podle dosaženého ročního příjmu.

(3) Má-li obyvatel domova větší majetek, zejména nemovitý, vyměří se příspěvek se zřetelem ke skutkovým okolnostem případu i s přihlédnutím k tomuto majetku.

(4) Obyvateli domova, který nemá žádný příjem nebo majetek, z něhož by bylo možno příspěvek hradit, se poskytne na úhradu drobných osobních potřeb

kapesné ve výši 50 Kčs měsíčně ze státních prostředků; má-li příjem menší než 50 Kčs měsíčně, doplní se tento příjem na 50 Kčs.

(5) Porušuje-li obyvatel domova hrubě kázeň, může mu být příspěvek stanoven až do výše plného důchodu nebo jiného příjmu, nejvýše však ve výši 360 Kčs měsíčně. Z téhož důvodu může být sníženo nebo odňato kapesné (odstavec 4). V těchto případech stanoví výši příspěvku a rozhoduje o snížení nebo odnětí kapesného na návrh vedoucího domova odbor sociálního zabezpečení rady národního výboru, který domov spravuje.

§ 3.

Při vyměření příspěvku podle § 2 se nepřihlíží

1. k částkám, které byly z důchodu (příjmu) sráženy na úhradu zákonných srážek a na úhradu osobních potřeb osob oprávněných podle zákona o rodinném právu;
2. k odměnám
 - a) za práci pro domov, pokud nebyly vyplaceny v plné výši podle platných předpisů,
 - b) za práce v zemědělství, po případě i za jiné práce, jež stanoví státní úřad důchodového zabezpečení,
 - c) za práce konané slepci,
 jsou-li tyto práce konány se souhlasem vedoucího domova;
3. k jedné polovině čisté odměny za jiné práce konané se souhlasem vedoucího domova, než které které jsou uvedeny v bodě 2. Čistou odměnou se rozumí odměna snížená o zákonné srážky, o částku potřebnou k úhradě výdajů za přivezení surovin, odvoz hotových výrobků, udržování dílen a pod. Tato částka může být stanovena podle místních poměrů paušálem. K odměnám nepřesahujícím 100 Kčs měsíčně se však při vyměření příspěvku nepřihlíží.

§ 4.

Po dobu přechodného pobytu v nemocnici nebo v jiném zdravotnickém zařízení nebo při pobytu mimo domov z jiného důvodu platí obyvatel domova místo příspěvku podle § 2 za každý celý den nepřítomnosti 5 Kčs. Úhrn takto zaplacených částek nesmí však být v jednom kalendářním měsíci vyšší, než by činil příspěvek vyměřený za tuto dobu podle § 2.

§ 5.

Příspěvek vyměřuje odbor sociálního zabezpečení rady okresního (městského) národního výboru, v jehož obvodu bydlí osoba, jež má být v domově umístěna. V Praze a v Bratislavě vyměřuje příspěvek odbor sociálního zabezpečení rady ústředního národního výboru.

§ 6.

(1) Příspěvek se platí měsíčně předem, a to v den nástupu do domova za dobu do konce kalendářního měsíce a za další měsíce vždy prvního dne každého měsíce; důchodci platí příspěvek v den výplaty důchodu. Za období kratší jednoho měsíce se platí příspěvek podle dnů. Denní příspěvek činí třicetinu měsíčního příspěvku.

(2) Má-li obyvatel domova příjem, který není měsíčně předem splatný, stanoví den splatnosti příspěvku odbor sociálního zabezpečení rady národního výboru, který domov spravuje.

(3) Příspěvek placený důchodcem se sráží z jeho důchodu z důchodového zabezpečení na základě důchodcova prohlášení, že souhlasí s placením příspěvku na zaopatření v domově srážkou z důchodu. Toto prohlášení, které nemůže být dodatečně platně odvoláno, učiní důchodce v řízení o přijetí do domova.

§ 7.

(1) Změní-li se okolnosti, na jejichž základě byl příspěvek vyměřen, rozhodne odbor sociálního zabezpečení rady národního výboru, jenž domov spravuje, o výši příspěvku nově.

(2) Vyjdou-li na jevo okolnosti, které by odůvodňovaly vyměření vyššího příspěvku, je obyvatel domova povinen zaplatit rozdíl mezi příspěvkem skutečně placeným a příspěvkem, který by byl povinen platit podle § 2. Zjistí-li se takové okolnosti až po úmrtí obyvatele domova, uplatní odbor sociálního zabezpečení rady národního výboru pohledávku z toho vyplývající v řízení o dědictví.

Oddíl II.

Odměny za pracovní činnost pro domov.

§ 8.

(1) Za pracovní činnost náleží obyvatele domova odměna podle ustanovení této vyhlášky. Odměnu za práci stanoví vedoucí domova podle druhu konané práce a se zřetelem k výkonu obyvatele domova. Odměna se může poskytnout jen, jestliže práce je vykonávána se souhlasem vedoucího domova a trvá alespoň jednu hodinu denně. Neodměňuje se činnost vyplývající z péče o sebe sama (udržování pořádku v ložnici, urovnání lůžka a pod.) a pracovní činnost ojedinělá.

(2) Odměny za pracovní činnost obyvatel domovů vykonávanou pro domov budou určovány ve výši mezd za stejné či obdobné práce vykonávané v pracovním poměru podle časových tarifů stanovených všeobecnou úpravou pro dělníky. Při nižších než nor-

málních výkonech se odměny přiměřeně snižují. Opa-
kující se práce lze odměňovat přiměřeným pau-
šálem.*)

§ 9.

Odměny se uhrazují z rozpočtových prostředků domova určených na osobní výdaje mimo fondy.

Odíl III.

Kulturní fond obyvatel domovů.

§ 10.

(1) V domovech se zřizuje kulturní fond obyvatel domovů. Obyvatelé domovů přispívají do něho dobrovolnými příspěvky z odměn za svou práci; výši příspěvku stanoví výbor obyvatel. Do fondu plynou dále částky věnované k jeho účelům.

(2) Fond spravuje výbor obyvatel, který používá jeho prostředků se souhlasem vedoucího domova k účelům, které slouží rozšíření kulturní péče v domově.

Oddíl IV.

Závěrečná ustanovení.

§ 11.

Ustanovení této vyhlášky platí též pro osoby, které 1. ledna 1956 jsou již obyvateli domova. O výši příspěvku těchto osob za dobu po 1. lednu 1956 rozhodne odbor sociálního zabezpečení rady národního výboru, který domov spravuje.

§ 12.

Působnost, která podle ustanovení této vyhlášky přísluší odboru sociálního zabezpečení rady národního výboru, vykonávají u domovů spolku Česká katolická Charita, církví a náboženských společností provozovatelé těchto domovů.

§ 13.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1956.

Za předsedu státní komise důchodového zabezpečení:
Tesař v. r.

Za předsedu státního úřadu pro věci církevní:
Ing. Plíhal v. r.

*) Podle vyhlášky ministerstva vnitřního obchodu č. 377/1951 Ú. 1., ve znění vyhlášky č. 174/1953 Ú. 1. patří lehké práce do pracovní třídy 2, práce v kuchyni, v zahradě a v doplňkovém hospodářství do pracovní třídy 3 a práce vyžadující odborných znalostí do pracovní třídy 4, vesměs ve skupině D.

258.

VYHLÁŠKA

úřadu pro normalisaci

ze dne 13. prosince 1955,

kteřou se vyhláší technické státní normy pro kotouče na válcování závitů, pro truhlářská ztužidla, pro matice pro připojení kabelu k zapalovacím svíčkám, pro jízdní kola, pro porcelánové izolátory, pro termoelektrické články, pro tyče, pásy a širokou ocel válcované za tepla z ocelí tříd 10 a 11, pro tyče z hliníku a slitin hliníku, pro zkoušení buničin, pro sběrový papír, pro pytlový papír a pro lepenkové uzávěry na mléčné a jogurtové láhve.

Úřad pro normalisaci vyhláší podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

(1) Norma ČSN 22 3410 „Kotouče na válcování závitů“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

Tato norma je směrná.

(2) Norma udává zejména základní rozměry kotoučů, jejich označování a pojmenování a jedná o rozřazení, materiálu, použití, zkoušení, přejímání, dodávání, balení a dopravě kotoučů na válcování závitů.

§ 2.

(1) Norma ČSN 24 8811 „Truhlářská ztužidla“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma jedná zejména o technických požadavcích, zkoušení, přejímání, balení, dopravě a skladování truhlářských ztužidel.

§ 3.

(1) Norma ČSN 30 4148 „Matice pro připojení kabelu k zapalovacím svíčkám“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma udává zejména základní rozměry matic pro připojení kabelu k zapalovacím svíčkám.

§ 4.

* (1) Technickými státními normami od 1. ledna 1956 jsou normy:

ČSN 30 9151 „Ozubení řetězových kol. Konstrukční směrnice“

ČSN 30 9211 „Rámy cestovního kola pánského“

ČSN 30 9212 „Rámy cestovního kola dámského“

ČSN 30 9311 „Přední vidlice cestovních kol“

ČSN 30 9351 „Řídítka pro cestovní kola“

ČSN 30 9410 „Středové složení“

* Tyto normy tvoří sadu.

ČSN 30 9431 „Levá klika pro cestovní a sportovní kola“

ČSN 30 9432 „Pravá klika pro cestovní a sportovní kola“

ČSN 30 9581 „Pastorky volnoběžného náboje zadního kola“

ČSN 30 9820 „Držáky sedla pro sedla s dvojčinnými pružinami“

ČSN 30 9831 „Zvonky“.

Tyto normy jsou směrné.

(2) Normy udávají zejména základní rozměry předmětů, jichž se týkají. Normy ČSN 30 9211 a 30 9212 nahrazují ČSN 1167 tab. VI a ČSN/DIN 79052, norma ČSN 30 9311 nahrazuje ČSN/DIN 79151, norma ČSN 30 9351 nahrazuje ČSN 1167 tab. X a ČSN/DIN 79351, norma ČSN 30 9410 nahrazuje ČSN 1167 tab. XIII a ČSN/DIN 79226, norma ČSN 30 9431 nahrazuje ČSN 1167 tab. XII, norma ČSN 30 9432 nahrazuje ČSN 1167 tab. XII a XIII, norma ČSN 30 9581 nahrazuje ČSN 1167—1933 tab. XIII a ČSN/DIN 79576, norma ČSN 30 9820 nahrazuje ČSN 1167 tab. XI a ČSN/DIN 79651 a norma ČSN 30 9831 nahrazuje ČSN/DIN 79701.

§ 5.

(1) Norma ČSN 34 8115 „Stříšky porcelánových izolátorů VVN“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

Tato norma je směrná.

(2) Norma platí pro stříšky porcelánových izolátorů na velmi vysoké napětí. Jedná o názvosloví, tvaru, počtu stříšek a pod.

§ 6.

(1) Norma ČSN 35 6710 „Termoelektrické články“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

Tato norma je směrná.

(2) Norma platí pro termoelektrické články používané pro měření teplot do 1600 °C. Jedná o názvosloví, technických požadavcích a zkoušení termoelektrických článků.

§ 7.

(1) Norma ČSN 42 0138 „Tyče, pásy a široká ocel válcované za tepla z ocelí tříd 10 a 11. Technické dodací předpisy“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro tyče ocelové kruhové, čtvercové, ploché, pásy ocelové a širokou ocel válcované za tepla z ocelí tříd 10 a 11. Jedná o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení, přejímání, dodávání a balení předmětů, jichž se týká. Nahrazuje příslušná ustanovení norem ČSN 1510—1948, ČSN 1511—1948. Touto normou se ruší technické podmínky TP 2—11—52, TP 2—12—52, TP 2—13—52, TP 2—14—52 a TP 2—15—52.

§ 8.

(1) Norma ČSN 42 1419 „Tyče z hliníku a slitin hliníku. Technické dodací předpisy“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro tyče kruhové, čtvercové, ploché, šestihranné z hliníku a slitin hliníku, lisované za tepla nebo tvářené za studena. Jedná o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení, přejímání, dodávání, balení a dopravě tyčí z hliníku a slitin hliníku. Norma nahrazuje ČSN 42 1415 z února 1953 a ČSN 42 1419 z dubna 1953.

§ 9.

(1) Technickými státními normami od 1. prosince 1955 jsou normy:

ČSN 50 0202 „Braní vzorků buničiny“

ČSN 50 0221 „Stanovení pevnostních vlastností buničiny“

ČSN 50 0276 „Stanovení viskozity buničiny v kuoxamu“

ČSN 50 0280 „Stanovení lineárního botnání a nassá-kavosti buničiny v louhu sodném“.

(2) Normy jednájí o názvosloví, zkušebních zařízeních, měrné jednotce, významu zkoušky, postupu zkoušky, zápisu o zkoušce a pod.

Tyto normy jsou vydány jednotlivě.

§ 10.

(1) Norma ČSN 50 1990 „Sběrový papír“ je od 1. července 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro sběrový papír dodávaný papírenskému průmyslu ke zpracování. Jedná o názvosloví, zkoušení, přejímání, balení, dopravě a skladování sběrového papíru.

§ 11.

(1) Norma ČSN 50 2480 „Pytlový papír“ je od 1. ledna 1956 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro pytlový papír používaný k výrobě papírových pytlů. Jedná o technických požadavcích, zkoušení, přejímání, balení, dopravě a skladování pytlového papíru. Norma nahrazuje ČSN 50 2480 z října 1953.

§ 12.

(1) Norma ČSN 50 6830 „Lepenkové uzávěry na mléčné a jogurtové láhve“ je od 1. prosince 1955 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro lepenkové uzávěry používané k uzavírání mléčných a jogurtových lahví. Vytýčuje zejména technické požadavky, jedná o zkoušení, přejímání, balení, dopravě a skladování lepenkových uzávěrů.

Za předsedu:

Ing. Dostal v. r.

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z krajského národního výboru v Karlových Varech.

Územní změny.

Krajský národní výbor v Karlových Varech usnesením ze dne 24. září 1955 podle § 4 odst. 2 zákona č. 13/1954 Sb., o národních výborech,

sloučil s účinností od 1. ledna 1956 obec Smilov v okrese Toužim s obcí Brložec v jednu samostatnou obec

Ministr vnitra stanovil podle § 1 zákona č. 266/1920 Sb. pro novou obec úřední název Brložec, při čemž název Smilov se stává úředním názvem osady obce Brložec

Vedoucí odboru pro vnitřní věci:

Kincl v. r.

Z krajského národního výboru v Olomouci.

Územní změny.

Krajský národní výbor v Olomouci usnesením ze dne 4. prosince 1955 odloučil podle § 4 odst. 2 zákona č. 13/1954 Sb., o národních výborech, s účinností od 1. ledna 1956 od obce Ptení v okrese Prostějov 5 obytných domů (čp. 108, 107, 146, 151, 152) a pozemkové parcely se společnými cestami k těmto domům přiléhající a připojil je k obci Seč v téže okrese. Úřední názvy obcí se tím nemění.

Vedoucí odboru pro vnitřní věci:

Petřek v. r.